Ч. 108. Середа 16 (29) мая 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Знов студентскі розрухи в Росиї. — З Туреччини. — Справа хіньска.)

Росийска телеґрафічна аґентия доносить з Кутаісу, в закавкаскій ґубернії, про такі події: В театрі в Кутаісї, в часї одного представленя, устроїла громада студентів крикливу демонстрацию. Коли всякі напімненя не принесли успіху, виведено студентів з салї театральної. Тоді зібрала ся перед театром товпа, зложена з яких 1000 осіб, і устроївши демонстрацию, вдерла ся до поблиського міского парку, і обкинула сторожу полицийну камінєм. Аж прикликані відділи козаків привернули лад, а в часї того ранено камінями 15 козаків і 13 поліциянтів. — Подібні розрухи проявляють ся від якогось часу по всїх більших росийских містах.

З Туреччини доносять, що правительственні круги сильно занепокоїв уступ з exposé ґр. Голуховского, де він піднїс конечність переведеня реформ в Македонії. В Туреччині именно потерпають, що в тій справі може наступити збірний крок держав. Знов же як найлїпше враженє зробили на турецкім правительстві застереженя ґр. Голуховского, висказані на адресу Болгариї з причини протеґованя македоньского руху. — Почтового конфлїкту з Туреччиною по правдї ще не полагоджено. Доси уступила тілько Німеччина, котра згодила ся, аби німецкі посилки перевозила турецка почта. Почтові посилки Австро-Угорщини, Франциї і Анґлії перевозять через турецку територию специяльні курнери. — Як сумні відносини мусять панувати в царстві султана, доказують вісти з Царгорода, після котрих радник турецкої амбасади в Парижи, перший і другий секретар сеї амбасади і ґенеральний турецкий консуль в тім містї, післали до Царгорода телеґрафічну заяву, що будуть мусїли прилучити ся до молодо-турецкого руху, коли не будуть одержувати належної платнї. — Турецкі власти арештували оногди в Превезї італїяньского горожанина, почтового аґента одного з італїяньских корабельних товариств, і забрали всї знайдені при арештованім папери. Італїяньский амбасадор загрозив турецкому правительству, що коли Італія не одержить безпроволочно сатисфакциї, вишле до Превези воєнний корабель, і сама зробить собі сатисфакцию.

З Хіни наспіли в послїдних днях такі вісти: Серед войскових властий панує пересьвідченє, що наближає ся остаточне управильненє хіньскої справи. Пороблено вже приготовленя до уступленя з Пекіну европейских войск. Оба німецкі баталіони маринарки відійшли вже до одної з дальших місцевостий. Ґр. Вальдерзе гадає, що буде міг в половинї липня виїхати з Пекіну. Хіньский цїсар велїв устроїти пекіньскі палати на прибутє цїсарского двора. Цїсар верне до Пекіну зараз по уступленю союзних войск. — Телеґрами вчерашних поранних часописий приносять з Пекіну вість, що ґр. Вальдерзе згодив ся на слїдуючі предложеня Лїгунчана: Союзні войска мають уступити з Пекіну, скоро лиш двір хіньский розпічне подорож з Сінанфу до столицї, хіньска полиция войскова має постепенно обсадити околицї коло Пекіну; до Пекіну має прибути 3000 войска, на котре можна покладати ся, з армії Юаншікая, для удержаня порядку, коли з міста уступлять союзні войска. Часописи додають, що доси нема ще остаточного рішеня на ті предложеня. — Після донесеня Standard-а розпочало ся знов висиланє рижевої данини до Тієнтсіну. Уважають то певною ознакою скорого повороту хіньского двора до Пекіну. — Анґлїйскі часописи доносять з Вашинґтону: Американьский департамент справ заграничних пересьвідчений, що ґр. Вальдерзе наміряє виїхати з Хіни дня 1 липня. Отже заходить питанє, котре вже держави рішать, хто мав би бути наслїдником Вальдерзого і обняти команду над союзними войсками, які полишились би ще в Печілї. Висказують гадку, що найлїпше було би ухвалити, аби по черзї один з найвисших официрів кождої поодинокої народности мав начальну команду на якийсь з гори означений час.

---

2)

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлїйского.)

(Дальше.)

Молода дама пустилась поволи вздовж попри столи, мов би єї інтересували імена. Коли дійшла до Уентвортового місця, оглянула ся живо, а коли побачила, що він з своїм приятелем вийшов, заміняла картку, що лежала коло его місця, і на котрій було вписане імя якогось Бравна, за другу, котру держала в руцї, а на котрій було написане: „Міс Дженні Брюстер“. Відтак поклала картку Бравна на місце призначене для неї.

— Пану Бравнови чей буде байдуже про его місце — подумала она собі. На всякий случай сяду собі коло стола завчасу, а пан Бравн чей не буде тогди такий нечемний, щоби мене випросив, коли взагалї знає, що то було его місце.

Панна Дженні добре здогадувала ся. Пан Бравн подивив ся на свою картку, заняв своє місце, і зовсім не здивував ся, що сидить напроти панни Дженні, котра перша зі всїх з'явила ся при столї. За той час, заким гостї посходили ся, она придумувала спосіб, яким би найлїпше могла звернути на себе увагу своєї жертви. Аж ось почула за собою Уентвортів голос:

— Тут наші місця Кенйоне.

— Деж собі сядеж? — спитав Кенйон.

— Все одно — сказав Уентворт, анї не причуваючи, якого страху нагнав тими словами панни Брюстер. Ще готов би Кенйон коло неї сїсти! Она, видко, не зле оцїнила за першим разом оба характери, бо Кенйон, як здавало ся, був мовчаливим, а Уентворт був живійшого темпераменту, і скорше можна було мати вплив на него. Кенйон таки зараз успокоїв єї обаву, бо глянувши на хорошу, елеґантну даму, відступив місце коло неї свому товаришеви, а той перепрошуючи чемно даму, всунув ся на своє місце.

— Ну, тепер чей вже через цїлий час дороги будемо разом при столї сидїти, — подумала собі Міс Брюстер, і аж лекше відотхнула. Она вже уложила собі була плян, як би дістати в свої руки свою жертву; аж зрадїла, коли Уентворт навязав сам знакомство, подаючи її спис страв.

О, дякую Вам сердечно — сказала Міс Дженні таким тихим мельодийним голосочком, що Уентворт ще раз на неї подивив ся, і при тім добачив, яка она любенька, молоденька і невинна.

— Маю щастє — подумав собі, а голосно сказав:

— Не богато маємо дам на корабли.

— Та не богато — відповіла сусїдка, — я гадаю, що в сю пору не відбуває подорожі, хто не мусить.

— Що до мене і що до мого приятеля, то справдї так.

— Ще Вам добре, бо в двійку їхати; чоловік бодай не такий самотний, але я їду сама одна.

— Менї здає ся — сказав на то Уентворт, з як найбільшою ввічливостию — що се буде хиба лиш Ваша вина коли самі одні будете на корабли.

Міс Брюстер засьміяла ся: голос дзвінкий мов срібний.

— Може і так — відповіла она. — Їду до Парижа, до тої Мекки всїх Американцїв — говорила Дженні дальше, бо вже була розбалакала ся. — Там з'їду ся з моїм батьком, а відтак поїдемо разом на Ріверу.

— Ну то дуже красно — сказав Уентворт — в сю пору так чудесно.

— А Ви там ще нїколи не були?

— Нї то моя перша подорож. Але Ви мабуть там вже нераз були?

— О нї — відповів Анґлїєць. — Перший раз, коли вибрав ся був в дорогу до Америки, а ось тепер вертаю назад.

— Ах, то Ви не Американець? — сказала Міс Дженні дуже здивована.

Вона знала, що богато людий то любить, коли хтось о них в той спосіб помиляє ся. Мужчина хоч би й як гордий був на свою вітчину, то таки рад з того, коли почує, що він поправдї всюди як у себе дома.

— Менї здає ся, — сказав Уентворт — що мене всюди мають за того, яким я є, значить ся, за Анґлїйця.

— Я доси так мало бачила чужинців — сказала на то Міс Дженні невинно — що дїйстно не пізнала ся на Вас.

Сердега Кенйон нудив ся страшенно при столї. Єго приятель призабув на него, але за то тим лїпше бавив ся зі своєю сусїдкою. По

Новинки.

Львів дня 28 го мая 1901.

— **Медичний виділ львівского університету** ухвалив предетавити дра Едм. Ковальского, управителя водолічничого заведеня „Кісєлька" у Львові, на доцента гідротерапії на підставі габілітацийного викладу на тему „О вилнві заходів водолічничих на заховане теплоти в устрою".

— **На будову школи** уділила краєва рада шкільна громаді Купче, каменецкого округа, безпроцентову позичку в сумі 2000 корон.

— **Окінчені ученики реальних шкіл** можуть мати надію, що небавом будуть могли бути звичайними слухачами університету. Над сею справою нараджував ся недавно збір професорів фільософічного виділу віденьского університету. На внесене проф. дра Геґенбаєра вибрано комітет, який має прийти з позитивним внесенєм на слідуюче засідане.

— **З станиславівскої епархії.** О. Софр. Глібовицкий увільнений від обовязку другого парох. сотрудника в Городенці. — В завідательства парохій введені оо.: Кар. Любович в Баришн коло Монастириск. Мих. Дурделля в Чорнолізиях, Ант. Дмитраш в Мишині. Мод. Лукашевич в Сидорові і Пос. Фльорчук в Заставні на Буковині. — О. Євг. Дуткевич введений в систем. сотрудництво в Циркові, а Вас. Демянчук в експоноване сотрудництво в Хлопівні.

— **З перемиской епархії.** Канонїчну інституцию на Тучани одержав о. Роман Кордасевич, а на Манастирець о. Сев. Добряньский. — До канонїчної інституциї на Сїлець белский візваний о. Щастний Растявецкий — Завідательство в Нановій одержав о. Ник. Пісевич Добряньский. — Сотрудництво в Дорожові одержав о. Дим. Лах.

— **Віденьскі адвокати** удали ся до мінїстра судівництва з проиенем, щоби порозумів ся з палатами адвокатскими в справі заведеня мундурів для адвокатів в част розправ судових. Мінїстер обіцяв занятн ся тою справою.

— **На почтовий віз**, що з пятниці на суботу їхав із Станиславова до Богородчан зі значною сумою гроший, напав у ночи якийсь розбишака, та почтар відогнав его. Арештовано підозріного робітника зелїзничого.

— **Маєвих хрущів** нема сего року зовсїм — бодай в околици Львова. Час цьвіту дерев обійшов ся зовсїм без того галаиасника і анї по садах, анї в лїсах не можна его подибати, хоть би на показ.

— **Нещаслива пригода** лучила ся оногди в Перемишли підчас гімнастичних вправ в гімназиї. Один з учеників перевернув другого на землю поклавши его на правий бік, але на дармо силував ся перевернути его горілиць. Нараз роздав ся крик і перевернений поблїд і зімлїв. Єго відтерли і завезли до дому, а прикликаний лїкар сконстатував, що у него була зломана кість коло шиї звана ключицею.

— **Жида Гільзнера**, засудженого в Чехії за морд двох дївчат християньских на кару смерти, помилував Цїсар, а трибунал касацийний наложив на него кару доемертної визниці.

— **Помер** Володимир Утриско, студент фільософії на львівскім університетї, дня 26-го с. м. в Комарнї, в 19-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: По мисли постанов реґуляміну руху для зелїзниць, запроваджує ся з днем 15 червня 1901 підприємство довозове на стациї ц. к. зелїзниць державних в Перемишли. Підприємство се поручено фірмі „Фортуна" в Перемишли при ул. Зелїзничій ч. 3.

Підприємство буде полагоджувати під одвічальностию заряду зелїзничого, вказаною приписами реґуляміну руху і за оплатою припадаючих належитостий, слідуючі чинности:

а) Довіз посилок поспішних і звичайних, надходячих до Перемишля шляхами ц. к. зелїзниць державних до помешкань або складів адресатів в Перемишли. О прибутю посилок, маючих ся доставити через підприємство, заряд зелїзничий не буде повідомляти адресатів, а листи перевозові на такі посилки разом з залучниками доручить адресатам підприємство при переданю посилки. При тій нагоді мають адресати заплатити підприємству належитість обтяжаючу посилку і відбір тої па авізї, котре есть заразом посьвідченєм відбору, через вставлене дати і години доручення потвердити. При сплатї належитостий зелїзничих, обчислених в чужій валютї, валютою короновою, має підприємство примінювати курс, установлений для каси товарової в Перемишли.

б) Перевіз посилок поспішних і звичайних, переданих підприємству до наданя на зелїзницю.

Від довозу через підприємство суть виключені:

1) Посилки поспішні і звичайні, надходячі для таких адресатів, котрі предложать начальникови маґазину товарового в Перемишли подане, заосмотрене удостовіренем підпиcом, з жаданем, щоби надходячих для них посилок їм не доставлювано, але в дотеперішний спосіб й дальше авізовано.

2) Всякі посилки, за котрі належитости перевозові обчислюють ся на підставі мінімальної ваги 5000 кл.

3) Трупи.

4) Живі зьвірята незапаковані.

5) Штаби золота і срібла, плятина, гроші, цінні папери і монети, документи, дорогі камені, правдиві перли, дорогоцінности, як також предмети штуки, як образи, відливи з бронзу, старинности.

6) Товари вибухові

7) Товари ушкоджені.

8) Посилки, при котрих поодинокі штуки важать більше як 750 кл. (вімку становлять наповнені бочки о округлих днах), або мають більше як 6·3 метрів вздовж.

9) Посилки в паках замкнених на колодки, підлягаючих оплаті акцизовій або пропінацийній.

обіді Міс Брюстер нїби якось не могла видобути ся із свого крісла. Уентворт показав її борзенько, як крутить ся шрубою, а она єму за то дуже сердечно подякувала.

— Піду тепер на поклад — сказала она відтак — мене дуже кортить побачити море з корабля в ночи.

— Маю надію, що позволите, щоби я Вам товаришив — сказав на то молодий мужчина. Для дами, що не привикла до морскої подорожи, неприятно ходити самій одній по покладі, хоч би море було й зовсїм спокійне.

— О, дякую Вам сердечно — відповіла Міс Дженні дуже щиро. — Ви аж надто ласкаві для мене, а коли менї обіцяєте, що не відмовите собі іззa мене циґара, то я буду дуже рада з того, коли підете зі мною. За пять мінут буду на сходах.

— Але то у тебе борзо йде — відозвав ся Кенйон, коли молода дама вийшла.

— Треба користати з часу, — сказав єму на то Уентворт. — На кораблі то така свобода в обході, що аж серце радує ся. Ще й ти то зміркуєш, Джоне.

— От не говори, Джордже — ти лиш хочеш успокоїти свою совість задля того, що ти так позабув на мене.

Уентворт ждав мало що довше як пять мінут на сходах, аж вийшла Міс Брюстер в широкім плащи обшитім футерком, в котрім їй дуже було до лиця. На голові мала чепурну моряцку шапочку.

Вийшли обоє на поклад, де не було так темно, як они собі гадали. В правильних відступах були уставлені електричні лямпи лукові, а понад цілим покладом був розтягнений великий намет для захисту від дощу. Один моряк згортав воду, що лишила ся була по впавшій на корабель филї. Довкола корабля була чорна ніч, лиш тут то там блисне запінений вершок филї, коли на него впаде проміне електричного сьвітла.

Міс Брюстер силувала Уентворта, щоби він закурив собі циґаро. Він взяв тоді єї легонько попід руку, она зрівнала свої кроки з Уентвортовими і так стали обоє походжати собі поволи по покладі. Ходили самісенькі одні, бо майже всї воліли сидїти у виґідних сальонах як ходити по покладі в слотний зимовий вечер. Вийшло лиш кілька панів на гору, щоби закурити собі циґара та й наш опущений Кенйон не знав щось ліпшого зробити. Зітхнувши важко сїв собі на якімсь кріслї. Єго взяв був якийсь дивний страх, котрого причини не міг собі пояснити, а котрий за кождий раз викликував в нїм якийсь фізичний біль, коли переходила попри него пара, що балакала тихо і сьміяла ся. Він сидів в тїни так, що они не могли его видїти. Наконець не видержав; зайшов до сальона і взяв ся щось читати. Але й то єму якось не йшло отже гадав, що ще найлїпше буде зайти до кабіни, в котрій ночував разом з своїм приятелем.

— Було вже дуже пізно, коли тамтой другий прийшов.

— Ти вже спиш Джопе? — спитав він.

— Нї — відповів той.

— Єй Богу, Джоне, то така любесенька дївчина, якої я ще не видів. А така, кажу тобі, розумна, що раз! Чоловік просто як бовван коло неї. А чого она не читала! Річи, котрих я навіть по імени не знаю. З прихильности для тебе, Джоне, хотів би я, щоби она мала таку сестру тут на кораблі.

Спасибі, товаришу, за добре серце — замуркотів Кенйон — але як тобі здає ся, чи не пора вже фантазувати а класти ся на постіль і задути сьвічку.

— Добре, добре, ти старий бурмило зроблю, як кажеш.

За той час стояла Міс Дженні Брюстер в своїй кабінї перед зеркалом і розплїтала свої грубі біляві коси.

При тім усьміхала ся миленько до свого образа в зеркалї і говорила сама до себе:

— Небоже Уентворте! То ти вже першого вечера зьвірив ся менї, що тобі Джордж на імя.

Глава третя.

Коли Уентворт на другий день рано хотів вийти на поклад, мусів держати ся поруча, щоби не упасти, бо корабель хитав ся на всї боки, хоч день був поґідний і на небі не було анї хмарки.

Молодий мужчина розглянувшись ся на дармо за кимсь, кого шукав, пустив ся до комнати для курців, але в дорозї надумав ся якось инакше і пішов до загального сальону.

Тут вже позбирали були по снїданку зі всех столів, крім одного, при котрім сиділа Міс Дженні Брюстер і заїдала найспокійнїйше в сьвітї. Притім казала якомусь кельнерови що хвиля подавати собі то се, то то, а старший кельнер лиш зиркав на ню з під ока, бо его то гнївало, що она така сьміла і не зважає на загальні правила.

Міс Брюстер подивила ся урадована, коли Уентвор приступив до неї і усьміхнула ся миленько до него.

— Мабуть вже дуже пізно — відозвала ся она — бо кельнер так надув ся, як би хотів добре насварити на мене. Алеж то кораблем носить! Чи не буря на дворі?

— Нї, корабель лиш з власної охоти так хитає ся, щоби полохати тих, що не привикли до подорожи по мори. А на покладі таки нема й живої душі.

— А я гадала, що на дворі сильна буря; але дощ йде?

— Не йде також; на дворі красний ясний день, хоч море кораблем носить.

Тарифа:

З двірця або до двірця ц. к. зелізниць державних в Перемишли	До або зі склепу а взглядно мешканя	За посилки поспішні включно з доставою на поверхи і до пивниць		за посилки товарові звичайні	
		від посилки		за 100 кґ.	найменша належитість за одну посилку
		до 25 кґ.	понад 25 кґ. за кождих 100 кґ.		
		сотики			
		40	50	30	40

За довіз товарів, означених в тарифі часть I. яко просгері, як також за довіз фортепянів і зелізних кас ваги до 750 кґ. побирає ся 1½ кратну належитість.

Повисші належитости числить ся за доставлене посилок адресатам до помешкань партерових, маґазинів і т. д., або з таких помешкань, маґазинів і т. д. до двірця.

На жадане сторони можуть бути так доставлені як і маючі ся відставити товари, винесені а взглядно знесені до пивниць, або на висші поверхи і на відворот за оплатою 10 сотиків за кождих зачатих 100 кґ. найменше однак 20 сотиків за одну посилку без взгляду на число штук посилки. Наколи підприємство довозове, на жадане сторони виставить (або виповнить) документи цлові або акцизові, статистичні карти мельдункові, листи перевозові і дуплікати, тоді може оно жадати оплати 10 сот. від кождої штуки. Підприємство довозове уважає ся в такім случаю за повномочника сторони, проте заряд зелізничий не одвічає тоді за недостаточне або хибне виставлене таких документів. За блянкети на такі документи може жадати підприємство лиш тої ціни, яку побирають експедициї товарові в дрібній продажи. Крім повисших належитостий, як також коштів виданих на потрібні, не з провини підприємства повсталі направки, або за оплачену акцизу, не може підприємство жадати ніяких дальших оплат.

Функцппарі підприємства суть обовязані мати завсігди при собі один примірник сего оповіщеня, щоби его на жадане показати.

Всякі жалоби на підприємство належить вносити до ц. к. Дирекциї зелізниць державних у Львові.

Заведене підприємства довозового має на цїли удогіднити відбирателям доставу товарів до помешкань взгл. до складів, по приступних цїнах і без наражуваня на страту часу.

Тим самим знижено дотеперішні цїни за доставу посилок, оплачуваних марками, як і посилок експресових.

Заведене бюра продажи білєтів в місті має на цїли заощадити П. Т. Публиці всяких невигід, на які єсть наражена при касах білєтових на двірци зелізничім.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Зандріверпост 28 мая. Полковник Вільзон пробовав обійти команду Бурів під проводом Баєра, але проба не удала ся. В борбі з задною сторожию взято 18 Бурів до неволї. Крім того забрали Анґлійцї 40 возів з муницию і богато худоби. Анґлійцї мали 1 убитого і 6 ранених.

Капштадт 28 мая. Доси лучило ся тут 608 случаїв джуми, з того 308 було смертельних. З ґаризону в Мафекінґ прибуло двох вояків недужих на джуму.

Барцельона 28 мая. Товпа молодих людий обкинула богато монахів камінем, при чім один монах одержав рану в голову. Нападені схоронили ся на кораблї. Полиция розігнала напастників.

Преторія 28 мая. Бури напали дня 24-го мая на Анґлійцїв між Вентердорпом а Почефштромом, однако їх відбито. Анґлійцї мали 8 убитих і 30 ранених.

Надіслане.

Ц. к. упр. галиц. акц. Банк гіпотечний
у Львові
принимає від дня 1-го жовтня 1889 почавши
Вкладки на Касові Асиґнати
4-процентові, платні в 30 днів по виповідженю
4½-процентові, платні в 60 днів по виповідженю
як також
Вкладки на рахунок біжучий
для котрих на жадане видає
Книжочки чекові.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в потках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по его смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть его зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тісто і не цукроватіє так як мід правдивий. Хто би хотїв мати знаменитий мід, нехай напише до П. Корінєвича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового“ можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ члєньский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх 4½% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на 5½%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім недїль і руских сьвят. *Дирекция.*

— Так? Як же гадаєте, чи підете тепер на поклад?

— Куди Ваша воля, значить ся, коли мені позволите товаришити Вам.

— З найбільшою охотою.

При сих словах вхопила Міс Брюстер якісь хустки, одіяла і т. п. що поприносила була з собою з кабіни і упхала їх Уентвортови в руки заким він ще сам до того міг наставити ся. Прийшовши на поклад не міг молодий мужчина досить надивувати ся бистроумности дозорця покладу, котрий, видко здогадував ся хто з ким, бо крісла пана Уентворта і его дами стояли побіч себе. Панна Дженні сїла собі ґраціозно на своїм кріслї і позволила пану Уентвортови впорядкувати єї подушинки і хустки.

— Так — сказала она, — Ви то гарно уложили: так би й сама служба покладова не зробила, а то щось значить. Єсть мало панів, котрі уміють приготовити вигідно покладове крісло.

— Ви так говорите, як би Ви вже Бог знає кілько разів їздили на мори, а то Ви вчера розповідали менї, що се Ваша перша подорож.

— Так і єсть. А я славним жіночим „бистрим оком“ пізнала зараз, що пересїчний мужчина єсть дуже незручний до такої роботи. — Ще одну подушинку? Дякую Вам сердечно! Так, тепер знаменито! Які Ви терпеливі, пане Уентворт!

— Алеж прошу Вас, о тім й говорити не варто. Скажіть менї ще лиш яку книжку принести для Вас з бібліотеки; здаєсь, що там єсть в чім вибирати.

— В мене нема нинї охоти до читаня; сїдайте собі коло мене та розповідайте менї щось. Я, що правда, гадала, що буду богато читати на кораблю, але морский воздух робить лїнивим, бо признаю ся Вам, що у мене нема ні найменшої охоти до якої небудь духової роботи.

— І гадаєте длятого, що я годен Вас забавити? — перебив їй тут Уентворт з саркастичним усьміхом.

— Як Ви то умієте підсувати иншу гадку моїм словам! Хибаж не видите того, що мене розмова з Вами більше займає, як яка небудь книжка. Колиж Ви такі строгі для мене, то вже не скажу більше нічого. Так, тепер зачинайте балакати!

— Та о чім же Вам говорити?

— Ба, як я маю Вам то сказати, то знов я буду говорити а не Ви. Говоріть о собі. Що робите, чим займаєте ся в Льондонї?

— Тяжко працюю. Я рахмайстер.

— Що то таке рахмайстер? Такий, що майструє рахунки.

— Ну, не один і то робить; я займаю ся тим, що провірюю ті рахунки, які другі змайстрували.

— А хибаж тоті рахунки не завсігди вірні? Я гадала, що прецї на то держать книговодів.

Як би всї книги рахункові так були ведені, як потреба, то не було би для нас роботи. Але на нещастє для других а на щастє для нас буває часто, що книги не точно ведуть ся.

— А Ви то все можете винайти, коли розсліджуєте яку книгу.

— Розуміє ся, що все.

— А хибаж нема таких людий, котрі уміють так свої книги вести, що нїхто не годен пізнати, що в них щось не в порядку?

— Так вже нераз бувало, але майже всї, що так робили, мусїли опісля покутувати у вязници.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).